

5. Проблемы оздоровительной физической культуры на данном этапе преобразования системы физического воспитания / Ажиппо А.Ю., Артемьева Г.П., Бурень Н.В. [та ін.] // Слобожанський науково-спортивний вісник. – 2016. – № 1 (51). – С. 7–14.

ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ФАХІВЦЯ ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ ТА ЕРГОТЕРАПІЇ

Фастівець Анна

Полтавський інститут Бізнесу МНТУ імені академіка Юрія Бугая

В статті проаналізовано сучасні тенденції підготовки фахівця фізичної терапії та ерготерапії на засадах компетентнісного підходу. Досліджено педагогічні аспекти формування природничо-наукової компетентності фахівця фізичної терапії та ерготерапії у вищому навчальному закладі.

Ключові слова: компетентність, компетентнісний підхід, фізична терапія, ерготерапія.

Сучасна професійна освіта орієнтована на формування компетентного фахівця. Поняття компетентності включає не лише когнітивну та операціонально-технологічну складові, але й мотиваційну, етичну, соціальну і поведінкову [1].

Метою підготовки за спеціальністю «Фізична терапія та ерготерапія» є підготовка висококваліфікованих, конкурентоспроможних фахівців реабілітологів, які володіють відповідними компетенціями – знаннями інноваційного характеру, уміннями їх практичного застосування щодо ефективного і раннього повернення хворих інвалідів до побутових і трудових процесів, в суспільство; відновлення особових властивостей людини. Підготовка фахівця передбачає формування та розвиток професійної компетентності для здійснення фізичної реабілітації при різних захворювань, використання методів реабілітації на процеси відновлення та підвищення резервів організму та застосування практичних навиків щодо складання та впровадження реабілітаційних програм.

Бакалавр зі спеціальності 227 «Фізична терапія, ерготерапія» може виконувати професійну роботу згідно із Державним класифікатором професій ДК 003:2010, та займати наступні первинні посади: фізичний терапевт, ерготерапевт лікувально-профілактичних установ; інструктор лікувально-фізичної культури, масажист спортивних команд, фітнес-центрі, оздоровчих і лікувально-профілактичних установ, методист з оздоровчої фізичної культури.

Підготовка фахівця з фізичної терапії та ерготерапії передбачає формування таких загальних компетентностей: здатність застосовувати

знання у практичних ситуаціях, здатність проведення досліджень на відповідному рівні, здатність до адаптації та дії в новій ситуації, здатність працювати як автономно так і в команді, здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети, здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт, здатність до аналізу та синтезу, здатність до використання інформаційно-комунікаційних технологій у фізичній реабілітації, здатність працювати з фаховою інформацією, здатність дотримуватись етичних та юридичних норм, які стосуються охорони здоров'я.

Програмні результати навчання за загальними компетентностями включають в себе:

1. Здобуття знань і розумінь поглибленого рівня в розв'язанні завдань у фізичній реабілітації шляхом застосування комплексу сучасних методик та методів; критичне осмислення відповідних проблем, наявних у галузі охорони здоров'я людини.

2. Здатність здійснювати обробку та інтерпретацію отриманих експериментальних і емпіричних даних та використовувати їх у практичній діяльності

3. Здатність до дослідження пріоритетних напрямів розвитку адаптивної фізичної культури та фізичної реабілітації, організації і проведення оздоровчо-реабілітаційних заходів із різним контингентом населення.

4. Здатність до усвідомлення мовних норм, що склалися історично в фонетиці, лексиці, граматиці, орфографії, семантиці, стилістиці та адекватне їх застосування у предметній області фізичної реабілітації у процесі використання державної чи іноземної мови.

5. Здатність до проведення вербального і невербального спілкування, спостереження, вислуховування, постановки запитань, здатність вести співбесіду з різними групами співрозмовників, проведення і участі у зборах.

6. Здатність до використання набутих умінь у передовій професійній практиці за допомогою оригінальних досліджень та прогресивних учень.

7. Формування системи знань з фізичної реабілітації, використовуючи унікальні дані, обґрунтовані рішення, нові інтерпретації, інноваційні методи.

8. Здатність використовувати сучасні дані, накопичені в результаті наукових досліджень як безпосередньо у предметній області фізичної реабілітації, так і в фізіології, медицині, біохімії, біомеханіці, психології, педагогіці, теорії управління.

9. Здатність до проведення реабілітаційного обстеження та тестування основних функціональних можливостей пацієнтів різних нозологічних груп, обробки інформації.

10. Знання та навички до використання пристроїв, приладів та обладнання для проведення реабілітаційних заходів; пристроїв та обладнання для контролю основних життєвих показників пацієнта; технічних допоміжних засобів пересування та самообслуговування.

11. Здатність спілкуватися з нефахівцями своєї галузі (робота в мультидисциплінарній команді). Вміння спілкування з хворими, людьми з різними психологічними якостями, різного віку, рівня освіти, соціальної і професійної приналежності.

12. Здатність до розробки, організації та впровадження профілактичних та реабілітаційних стратегій на основі особистих умінь і навичок та авторських методик при створенні та реалізації індивідуального плану фізичної реабілітації з метою покращення здоров'я, функціональних можливостей, адаптації до оточуючих умов, підвищення рівня рухової активності населення різного віку та з різними можливостями.

13. Здатність до аналізу, співставлення, порівняння варіантів розвитку адаптивної фізичної культури та системи фізичної реабілітації.

В таблиці 1 наведено розподіл навчальних предметів, які забезпечують формування загальних компетентностей майбутнього фахівця фізичної терапії та ерготерапії.

Таблиця 1

Предметне забезпечення формування загальних компетентностей майбутнього фахівця фізичної терапії та ерготерапії

№	Вид навчальної діяльності	Обсяг, кредитів
1.1	Формування загальних компетентностей	91,0
1.1.01	Українська мова (за професійним спрямуванням) (за професійним спрямуванням)	4
1.1.02	Історія України	4
1.1.03	Історія української культури	4
1.1.04	Іноземна мова (за професійним спрямуванням)	6
1.1.05	Філософія	4
1.1.06	Біохімія	4
1.1.07	Анатомія людини	6
1.1.08	Вікова анатомія	4
1.1.09	Патологічна анатомія	4
1.1.10	Фізіологія людини	5
1.1.11	Вікова фізіологія	4
1.1.12	Патологічна фізіологія	4
1.1.13	Фізіологія рухової активності	4
1.1.14	Основи гігієни та екології	4
1.1.15	Комп'ютерна техніка та інформаційні технології у ФР	4
1.1.16	Загальний догляд за хворими з елементами фізичної терапії	5
1.1.17	Основи клінічної патології	5

1.1.18	Деонтологія фізичного терапевта	3
1.1.19	Долікарська медична допомога у невідкладних станах	5
1.1.20	Загальна теорія здоров'я, діагностика і моніторинг стану здоров'я	5
1.1.21	Безпека життєдіяльності та основи охорони праці в галузі	3

Отже, загальна компетентність розуміється як здатність до аналізу й синтезу, загальні знання, здатність до самостійного навчання, співпраці та комунікації, цілеспрямованість, лідерські риси, організованість і здатність до планування тощо – це ті здібності, які «необхідні у будь-яких ситуаціях, не лише тих, що пов'язані з певною галуззю. Крім того, більшість з них можна розвинути або знищити відповідним або невідповідним навчальним методом чи у певному форматі» [2, с. 64].

Література:

1. Зимняя И.А. Ключевые компетентности как результативно-целевая основа компетентностного подхода в образовании. Авторская версия / И.А. Зимняя. – М.: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 2004. – 42 с.
2. Освітні структури, результати навчання, навчальне навантаження і обчислення кредитів за Європейською системою взаємозарахування кредитів // Мат. наук.-практичного семінару «Кредитно-модульна система підготовки фахівців у контексті Болонської декларації», м. Львів, 21-23 листопада 2003 р. / МОН України; Нац. ун-т «Львівська політехніка». – Львів, 2003. – С. 58–72. – http://www.mon.gov.ua/education/higher/bolon/r_coll.doc, 11.10.2004 р.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ГРИ В ФУТБОЛ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Харсун Ігор, Карасенко Руслан

ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

Науковий керівник – канд. пед. наук, ст. викл. Кривенко Ю.

У статті розглянуто та проаналізовано особливості використання елементів гри в футбол у фізичному вихованні дітей дошкільного віку. Гра в футбол проводиться зі старшими дошкільниками в спрощених умовах. До основних прийомів техніки гри, рекомендованих для навчання дітей дошкільного віку є переміщення, удари по м'ячу, зупинки м'яча, ведення, відбір м'яча і дії воротаря.

Ключові слова: м'яч, футбол, спортивні ігри, фізичне виховання, діти дошкільного віку.